

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2017. szeptember 20.*ⁱ

„Fellebbezés – Állami támogatások – A »támogatás« fogalma – A »gazdasági előny« fogalma – A magánhitelező kritériuma – Alkalmazhatósági feltételek – Alkalmazás – Az Európai Bizottságot terhelő vizsgálati kötelezettségek”

A C-300/16. P. sz. ügyben,

az **Európai Bizottság** (képviselek: K. Walkerová, L. Armati, T. Maxian Rusche és B. Stromsky, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2016. május 26-án benyújtott fellebbezése tárgyában,

a másik fél az eljárásban:

a **Frucona Košice a.s.** (székhelye: Kassa [Szlovákia], képviselek: K. Lasok QC, B. Hartnett barrister, J. Holmes QC és O. Geiss Rechtsanwalt)

felperes az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: R. Silva de Lapuerta tanácselnök, E. Regan, A. Arabadjiev (előadó), C.G. Fernlund és S. Rodin bírák,

főtanácsnok: N. Wahl,

hivatalvezető: C. Strömholm tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2017. február 15-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2017. május 3-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: angol.

Ítéletet

- 1 Fellebbezésével az Európai Bizottság az Európai Unió Törvényszéke 2016. március 16-i Frucona Košice kontra Bizottság ítéletének (T-103/14, a továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:T:2016:152) hatályon kívül helyezését kéri, amely ítéletben a Törvényszék megsemmisítette a Szlovák Köztársaság által a Frucona Košice a.s. részére nyújtott SA.18211 (C 25/2005) (korábbi NN 21/2005) sz. állami támogatásról szóló, 2013. október 16-i 2014/342/EU bizottsági határozatot (HL 2014. L 176., 38. o., a továbbiakban: vitatott határozat).

Előzmények

- 2 A jogvita előzményeit a megtámadott ítélet 1–34. pontja az alábbiak szerint foglalta össze:

„A [*Frucona Košice*] helyzetének alakulása és a csődegyezés

- 1 A [...] Frucona Košice [a.s.] a szlovák jog szerinti gazdasági társaság, amely többek között az alkoholtermékek és párlatok előállításának ágazatában gyakorolta tevékenységét.
- 2 2002 novembere és 2003 novembere között a [Frucona Košice] többször kapott haladékat az őt terhelő jövedéki adókból álló adótartozások megfizetésére. E fizetési haladékokat azt követően engedélyezték számára, hogy pénzügyi biztosítékokat nyújtott azon helyi adóhatóságnak, amelyhez tartozott, vagyis a kassai IV. sz. hivatalnak (a továbbiakban: helyi adóhatóság).
- 3 2004. február 25-én a [Frucona Košice] az általa tapasztalt pénzügyi nehézségek folytán nem tudta teljesíteni a 2004. január hónapra vonatkozóan őt terhelő jövedéki adókötelezettséget. A 2004. január 1-jétől hatályos jogszabályváltozást követően a [Frucona Košice] e jövedéki adókat illetően már nem részesülhetett fizetési haladékban.
- 4 Következésképpen a [Frucona Košice] alkoholtermékek és párlatok előállítására és feldolgozására vonatkozó engedélyét visszavonták. Azóta a [Frucona Košice] arra korlátozta tevékenységét, hogy Frucona név alatt az O. H.-tól, vagyis olyan vállalkozástól vásárolt párlatokat forgalmazzon, amely a [Frucona Košicével] kötött megállapodás értelmében a [Frucona Košice] párlatkészítő üzemeiben, hasznosítási engedély alapján állította elő azokat.
- 5 A [Frucona Košice] a zákon č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnání (a felszámolási eljárásról és a csődeljárásról szóló 328/1991. sz. törvény) értelmében vett adósi helyzetbe is került.
- 6 2004. március 8-án a [Frucona Košice] csődegyezési eljárás megindítása iránti kérelmet nyújtott be a Krajský súd v Košiciachhoz [kassai regionális bíróság (Szlovákia)], felajánlva a hitelezőinek, hogy mindegyiküknek megfizeti a neki járó összeg 35%-át (a továbbiakban: csődegyezési ajánlat). A [Frucona Košice] teljes tartozása hozzávetőleg 644,6 millió szlovák korona (SKK) [(hozzávetőleg 21,4 millió euró)] volt, ebből hozzávetőleg 640,8 millió SKK [(hozzávetőleg 21,3 millió euró)] volt az adótartozás.
- 7 2004. április 29-i határozatában a Krajský súd v Košiciach [(kassai regionális bíróság)] engedélyezte a csődegyezési eljárás megindítását.
- 8 A 2004. július 9-i csődegyezési tárgyalás során a [Frucona Košice] hitelezői, ideértve a helyi adóhatóságot is, elfogadták a csődegyezési ajánlatot. E csődegyezési eljárás keretében a helyi adóhatóság önálló hitelezőként járt el, amely jogállás a [Frucona Košicét] terhelő jövedéki adók megfizetésére adott haladékok során részére nyújtott biztosítékok (lásd a fenti 2. pontot) következtében illette meg őt.

- 9 A [Frucona Košice] előadja, hogy 2004. július 9. előtt többek között egy független könyvvizsgálói jelentést (a továbbiakban: E.-jelentés) nyújtott be a helyi adóhatósághoz annak érdekében, hogy e hatóságnak lehetővé tegye a csődegyezség és a felszámolási eljárás egyes előnyeinek értékelését.
- 10 A szlovák adóhatóság 2004. június 21-én helyszíni ellenőrzést végzett a [Frucona Košice] helyiségeiben. Ezen ellenőrzés során meghatározta a [Frucona Košice] 2004. június 17-én fennálló pénzügyi helyzetét.
- 11 A Krajský súd v Košiciach [(kassai regionális bíróság)] 2004. július 14-i határozatában jóváhagyta a csődegyezséget. E csődegyezség értelmében a szlovák adóhatóság követelésének 35%-át, vagyis hozzávetőleg 224,3 millió SKK [(hozzávetőleg 7,45 millió euró)] összeget kellett megfizetni.
- 12 A helyi adóhatóság 2004. október 20-i levelében többek között arról tájékoztatta a [Frucona Košicét], hogy a csődegyezség azon feltételei, melyek szerint az adótartozás egy részét nem kell visszafizetni, közvetett állami támogatást képeznek, amelyet az Európai Közösségek Bizottságának jóvá kell hagynia.
- 13 2004. december 17-én a [Frucona Košice] a csődegyezség alapján 224,3 millió SKK [(hozzávetőleg 7,45 millió euró)], vagyis a teljes [adó]tartozás 35%-ának megfelelő összeget fizetett a helyi adóhatóságnak. 2004. december 30-i határozatával a Krajský súd v Košiciach [(kassai regionális bíróság)] megszüntette a csődegyezségi eljárást. 2006. augusztus 18-án a Krajský súd v Košiciach [(kassai regionális bíróság)] a helyi adóhatóságnak fizetendő összeget 224,1 millió SKK-ban [(hozzávetőleg 7,44 millió euró)] állapította meg.

A közigazgatási eljárás

- 14 2004. október 15-én panaszt nyújtottak be a Bizottsághoz a [Frucona Košicének] nyújtott, állítólag jogellenes állami támogatás miatt.
- 15 A Szlovák Köztársaság 2005. január 4-i levelében a Bizottság információkérésére adott válaszként arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy lehetséges, hogy a [Frucona Košice] jogellenes támogatásban részesült, és azt kérte, hogy a Bizottság e támogatást nehéz helyzetben lévő vállalkozás megmentéséhez nyújtott támogatásként engedélyezze.
- 16 A Bizottság, miután további információkat szerzett, 2005. július 5-i levelében értesítette a Szlovák Köztársaságot azon határozatáról, hogy a szóban forgó intézkedéssel kapcsolatban megindítja az EK 88. cikk (2) bekezdése szerinti hivatalos vizsgálati eljárást. E határozatot közzétették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* (HL 2005. C 233., 47. o.).
- 17 A Szlovák Köztársaság 2005. október 10-i levelében közölte a Bizottsággal a szóban forgó intézkedéssel kapcsolatos észrevételeit. Hasonlóképp, a [Frucona Košice] 2005. október 24-i levelében közölte a Bizottsággal a szóban forgó intézkedéssel kapcsolatos észrevételeit. Ezen észrevételeket továbbították a Szlovák Köztársaságnak annak érdekében, hogy azokra reagálhasson, amit a 2005. december 16-i levelében meg is tett.

Az eredeti határozat

- 18 A Bizottság 2006. június 7-én elfogadta a Szlovák Köztársaság által a Frucona Košicének nyújtott C 25/2005 (ex NN 21/[2005]) sz. állami támogatásról szóló [...] 2007/254/EK határozatot (HL [2007.] L 112., 14. o.; a továbbiakban: eredeti határozat). E határozat rendelkező része az 1. cikkében kimondta, hogy a Szlovák Köztársaság által a [Frucona Košicének] nyújtott 416 515 990 SKK [(hozzávetőleg 13 900 000 euró)] összegű állami támogatás [nem egyeztethető össze] a közös piaccal, a 2. cikkében pedig elrendelte e támogatás visszatéríttetését.

A Törvényszék és a Bíróság előtti eljárások

- 19 2007. január 12-én a [Frucona Košice] keresetet indított a Törvényszék előtt az eredeti határozat megsemmisítése iránt.
- 20 A Törvényszék a 2010. december 7-i Frucona Košice kontra Bizottság ítéletben [(T-11/07, EU:T:2010:498)] e keresetet mint megalapozatlant elutasította.
- 21 A [Frucona Košice] által az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján előterjesztett fellebbezés alapján eljárva a Bíróság a 2013. január 24-i Frucona Košice kontra Bizottság ítéletben [(C-73/11 P, EU:C:2013:32)] hatályon kívül helyezte a [2010. december 7-i Frucona Košice kontra Bizottság ítéletet (T-11/07, EU:T:2010:498)]. Az elsőfokú jogvita érdemével kapcsolatos mérlegelés keretében a Bíróság úgy ítélte meg, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el azáltal, hogy a magánhitelező kritériumának mérlegelése során elmulasztotta figyelembe venni a felszámolási eljárás időtartamát, amennyiben pedig figyelembe vette ezt az elemet, elmulasztotta a jogilag megkövetelt módon megindokolni az eredeti határozatot. Végül a Bíróság az ügyet visszautalta a Törvényszékhez annak érdekében, hogy az hozzon határozatot az előtte felhozott azon jogalapokról, amelyeket nem bírált el.
- 22 A [2013. január 24-i Frucona Košice kontra Bizottság ítéletet (C-73/11 P, EU:C:2013:32)] követően, valamint annak érdekében, hogy megszüntesse a Bíróság által megállapított hiányosságokat, a Bizottság 2013. október 16-án elfogadta a [vitatott] határozatot [...], amelynek 1. cikke kimondja, hogy az eredeti határozat »hatályát veszti«.
- 23 Ezt követően történt, hogy a Törvényszék a [2014. március 21-i Frucona Košice kontra Bizottság végzésben (T-11/07 RENV, nem tették közzé, EU:T:2014:173)] [...] megállapította, hogy az eredeti határozat megsemmisítése iránti keresetről már nem szükséges határozni.

A [vitatott] határozat

[...]

- 25 A [vitatott] határozatban a Bizottság többek között úgy ítélte meg, hogy lényegében azt a kérdést [kell] megvizsgálni, hogy a helyi adóhatóság a csődegyezségi ajánlat elfogadásával, következésképpen pedig a követelése 65%-ának elengedésével olyan magatartást tanúsított-e a [Frucona Košicével] szemben, mint amelyet egy piactudományi magánhitelező tanúsított volna. E tekintetben a Bizottság kiemelte, hogy az említett adóhatóságnak a [Frucona Košicével] szembeni hitelezői pozíciója szokatlanul erős volt, [mivel] e hatóság a [Frucona Košice] magánhitelezőinél kedvezőbb jogi és gazdasági helyzetben volt. A helyi adóhatóság ugyanis a nyilvántartásba vett követelések több mint 99%-ával rendelkezett, és olyan önálló hitelező volt, amelynek követelése a felszámolási eljárás során a biztosított eszközök értékesítéséből származó bevételből bármikor kielégíthetők voltak (a [vitatott] határozat (80) preambulumbekzdése).
- 26 Először is, a magánhitelező kritériumát illetően a Bizottság többek között megjegyezte, hogy e kritérium alkalmazhatósága attól függ, hogy az érintett tagállam a közhatalmi jogállásától eltérő módon nyújtson gazdasági előnyt valamely vállalkozásnak, ha pedig a tagállam a közigazgatási eljárás során e kritériumra hivatkozik, kétség esetén neki kell egyértelműen, objektív és ellenőrizhető szempontok alapján bizonyítania, hogy a végrehajtott intézkedés a piaci magángazdasági szereplői jogállásából ered. E tekintetben a Bizottság [hivatkozott] a 2012. június 5-i Bizottság kontra EDF ítéletre [(C-124/10 P, EU:C:2012:318), 81–85. pont] (a [vitatott] határozat (82) preambulumbekzdése).

27 A Bizottság a [vitatott] határozat (83) preambulumbekzdésében az alábbiakat fejtette ki:

»Röviden, a Szlovák Köztársaság azt állítja, hogy nézete szerint az adott intézkedés állami támogatásnak tekintendő. Elismerte, hogy az egyezség idején az állami támogatás kérdését egyszerűen nem vették figyelembe, továbbá kérte a vitatott intézkedés[...] megmentési támogatásként történő kezelését. Ennek alapján megállapítható, hogy az említett ítélkezési gyakorlat a jelen ügyben nem érvényesült [helyesen: az említett ítélkezési gyakorlat követelményei a jelen ügyben nem teljesültek], és a vitatott intézkedés az EUMSZ 107. [cikk] (1) bekezdése szerinti állami támogatásnak minősül.«

28 Másodszor, miután a [vitatott] határozat (84) preambulumbekzdésében megjegyezte, hogy »[a jelen esetben] [a Frucona Košice] azt állította, hogy az intézkedés támogatástól mentes volt, és előterjesztette az említett dokumentumokat, különösen a két könyvvizsgálói jelentést«, a Bizottság megvizsgálta, hogy a Szlovák Köztársaság a [Frucona Košicével] szemben úgy járt-e el, mint egy magánhitelező.

29 Ennek érdekében a Bizottság egyrészt a [Frucona Košice] által benyújtott bizonyítékokra tekintettel összehasonlította a csődegyezségi eljárást és a felszámolási eljárást (a [vitatott] határozat (88)–([119]) preambulumbekzdése), másrészt összehasonlította a csődegyezségi eljárást és az adóvégrehajtást (a [vitatott] határozat (120)–(127) preambulumbekzdése), harmadrészt pedig értékelte a szlovák hatóságok és a [Frucona Košice] által benyújtott egyéb bizonyítékokat (a [vitatott] határozat (128)–(138) preambulumbekzdése). A Bizottság lényegében úgy ítélte meg, hogy a helyi adóhatóság szempontjából mind a felszámolási eljárás, mind pedig az adóvégrehajtás kedvezőbb alternatíva volt a csődegyezségi ajánlathoz képest (a [vitatott] határozat (119), (124) és (127) preambulumbekzdése).

30 A Bizottság a [vitatott] határozat (139) preambulumbekzdésében megállapította, hogy a magánhitelező kritériuma nem teljesült, a Szlovák Köztársaság pedig olyan előnyt biztosított a [Frucona Košicének], amelyhez az piaci feltételek mellett nem jutott volna hozzá. Az említett határozat (140) preambulumbekzdésében a Bizottság megállapította, hogy a tartozás azon elengedése, amelyet a helyi adóhatóság a csődegyezség keretében hagyott jóvá, az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett állami támogatásnak [minősül]. Végül ugyanezen határozat (182) preambulumbekzdésében a Bizottság megállapította, hogy ez az állami támogatás [nem egyeztethető össze] a belső piaccal.

31 A [vitatott] határozat rendelkező része öt cikkből áll.

32 A [vitatott] határozat 1. cikke szerint »[az] [eredeti] határozat hatályát veszti” (lásd a fenti 22. pontot).

33 A [vitatott] határozat 2. cikke szerint a Szlovák Köztársaság által a [Frucona Košice] részére nyújtott 416 515 990 SKK [(hozzávetőleg 13 900 000 euró)] összegű állami támogatás nem egyeztethető össze a belső piaccal.

34 A [vitatott] határozat 3. cikkében a Bizottság elrendeli, hogy a Szlovák Köztársaság késedelmi kamatokkal együtt térítse vissza a szóban forgó, a [Frucona Košicének] jogellenesen nyújtott támogatást.

[...]”

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

- 3 A Törvényszék Hivatalához 2014. február 17-én benyújtott keresetlevelében a Frucona Košice a vitatott határozat megsemmisítése iránti keresetet terjesztett elő.

- 4 Keresetének alátámasztására a Frucona Košice négy jogalapot hozott fel, amelyek közül az első a védelemhez való jog megsértésén, a második a vitatott határozat (83) preambulumbekzdését érintő téves jogalkalmazáson, a harmadik az azon következtetést érintő ténybeli hibákon és téves jogalkalmazáson alapul, miszerint a felszámolási eljárás a csődegyezségi ajánlatnál kedvezőbb lett volna, a negyedik pedig az azon következtetést érintő ténybeli hibákon és téves jogalkalmazáson alapul, miszerint az adóvégrehajtási eljárás a csődegyezségi ajánlatnál kedvezőbb lett volna.
- 5 A megtámadott ítéletben a Törvényszék elutasította a kereset első és második jogalapját, a harmadik és negyedik jogalapnak pedig helyt adott. Következésképpen a Törvényszék megsemmisítette a vitatott határozatot, és kötelezte a Bizottságot a költségek viselésére.

A felek kérelmei

- 6 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;
  - elsődlegesen a keresetet utasítsa el, és kötelezze a Frucona Košicét a költségek viselésére, és
  - másodlagosan az ügyet utalja vissza a Törvényszék elé, és a költségekről jelenleg ne határozzon.
- 7 A Frucona Košice azt kéri, hogy a Bíróság:
- utasítsa el a fellebbezést, és
  - kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

A fellebbezésről

- 8 Fellebbezésének alátámasztására a Bizottság hat jogalapot hoz fel, amelyek közül az első a vitatott határozat téves értelmezésén, a második és a negyedik a magánhitelező kritériuma alkalmazhatósági feltételeinek figyelmen kívül hagyásán, a harmadik a jogerő elvének és a kereseten túlterjedő határozathozatal tilalma elvének téves felfogásán, az ötödik a magánhitelező kritériumának téves alkalmazásán, a hatodik pedig a Bizottság alapos és pártatlan vizsgálat elvégzésére vonatkozó kötelezettsége korlátainak figyelmen kívül hagyásán alapul.
- 9 Először is a második és negyedik jogalapot, másodsor az első jogalapot, harmadszor a harmadik jogalapot, végül pedig az ötödik és a hatodik jogalapot kell megvizsgálni.

A magánhitelező kritériumának alkalmazhatóságára vonatkozó, második és negyedik jogalapról

A felek érvelése

- 10 Második jogalapjával a Bizottság azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 109–118. pontjában megállapította, hogy a támogatás kedvezményezettje eredményesen hivatkozhat a magánhitelező kritériumára.
- 11 A Bizottság szerint e kritérium a közjogi szerv akkor fennálló szubjektív szempontjára utal, amikor úgy dönt, hogy meghozza az adott intézkedést. Ennélfogva egyrészt az, hogy rávilágít-e arra, hogy ezen időpontban milyen szándékok vezérelték, vagy sem, olyan döntés, amely az érintett tagállam alanyi joga, így e jogra harmadik személyek nem hivatkozhatnak. Másrészt kizárólag e tagállam rendelkezik

azon releváns információk összességével, amelyek alapján kialakította szempontját akkor, amikor úgy döntött, hogy meghozza az adott intézkedést. Tehát az említett tagállamnak kell a magánhitelező kritériumára hivatkoznia, és benyújtania a szükséges információkat.

- 12 Márpedig a jelen ügyben, amint a vitatott határozat (128)–(132) preambulumbekzdéséből kitűnik, a Bizottság birtokában voltak azt bizonyító információk, hogy a Szlovák Köztársaság álláspontja világos és koherens volt mind a panaszra adott válaszban, mind pedig maga a csődegyezség jóváhagyásának időpontjában, e tagállam mindig azt jelezte, hogy szerinte állami támogatásról van szó.
- 13 A Bizottság hozzáteszi, hogy amennyiben az kerülne megállapításra, hogy a támogatás kedvezményezettje hivatkozhat a magánhitelező kritériumára, a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor nem követelte meg a Frucona Košicétől azt, hogy egy tagállamhoz hasonlóan egyértelműen, objektív és ellenőrizhető szempontok alapján bizonyítsa, hogy az említett tagállam a végrehajtott intézkedést magánhitelezői minőségében hozta.
- 14 Negyedik jogalapjával a Bizottság azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 247. pontjában megállapította, hogy a Bizottság a magánhitelező kritériumának alkalmazhatósága szempontjából nem tehet különbséget a vitatott intézkedés különböző alternatívái szerint.
- 15 Mivel a magánhitelező kritériumának alkalmazása az e kritérium alkalmazhatóságának bizonyítása érdekében benyújtott információkon alapul, téves a Törvényszék azon döntése, hogy e kritérium alkalmazása olyan elvont művelet, amelynek célja, hogy hivatalból rekonstruálja egy mintaszerű, észszerű és teljeskörűen tájékozott hipotetikus magánhitelező magatartását.
- 16 Ennélfogva, mivel világos, hogy semmilyen konkrét magatartásra vonatkozó információt nem nyújtottak be az állami hitelezőhöz, semmi értelme sincs összehasonlítani e szerv magatartását egy hasonló helyzetben lévő magánhitelezőével. E kritérium tehát a jelen ügyben nem alkalmazható.
- 17 A Bizottság rámutat arra, hogy a jelen ügyben nem vitatott, hogy a magánhitelező kritériuma alapján akkoriban egyáltalán nem hasonlították össze a csődegyezségi ajánlatot és az adóvégrehajtási eljárást. Ennélfogva a Törvényszéknek meg kellett volna vizsgálnia azt a kérdést, hogy a vitatott határozat (120) preambulumbekzdése valóban tartalmazza-e azt a hallgatólagos következtetést, miszerint a magánhitelező kritériuma nem alkalmazható.
- 18 A Frucona Košice vitatja a Bizottság érvelésének megalapozottságát.

A Bíróság álláspontja

- 19 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett „állami támogatásnak” minősítéshez az e rendelkezésben előírt valamennyi feltétel teljesülése szükséges. Így először is állami beavatkozásról vagy állami forrásból történő beavatkozásról kell, hogy szó legyen. Másodszer e beavatkozásnak alkalmasnak kell lennie arra, hogy érintse a tagállamok közötti kereskedelmet. Harmadszor a kedvezményezettjét szelektív előnyben kell részesítenie. Negyedszer pedig torzítania kell a versenyt, vagy a verseny torzításával kell fenyegetnie (2016. december 21-i Bizottság kontra Hansestadt Lübeck ítélet, C-524/14 P, EU:C:2016:971, 40. pont; 2016. december 21-i Bizottság kontra World Duty Free Group SA és társai ítélet, C-20/15 P és C-21/15 P, EU:C:2016:981, 53. pont).
- 20 A „támogatás” fogalma nemcsak a szubvencióhoz hasonló pozitív juttatásokat foglalja magában, hanem azokat a beavatkozásokat is, amelyek különböző formában enyhítik a vállalkozás költségvetésére általában nehezedő terheket, és amelyek ezáltal, anélkül hogy a szó szoros értelmében szubvenciók lennének, azokkal azonos természetűek és hatásúak (2013. március 21-i Bizottság kontra Buczek Automotive ítélet, C-405/11 P, nem tették közzé, EU:C:2013:186, 30. pont).

- 21 Azon feltételek azonban, amelyeknek valamely intézkedésnek meg kell felelnie ahhoz, hogy az EUMSZ 107. cikk szerinti „támogatás” fogalma alá tartozzon, nem teljesülnek, ha a kedvezményezett vállalkozás az állami források felhasználásával rendelkezésére bocsátott előnnyel azonos előnyhöz a rendes piaci feltételeknek megfelelő körülmények között is hozzájuthatott volna (2013. január 24-i Frucona Košice kontra Bizottság ítélet, C-73/11 P, EU:C:2013:32, 70. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 22 E mérlegelést abban az esetben, ha valamely állami hitelező fizetési könnyítést biztosít egy vállalkozás vele szemben fennálló tartozására, főszabály szerint a magánhitelező kritériumának alkalmazásával kell lefolytatni (2013. március 21-i Bizottság kontra Buczek Automotive ítélet, C-405/11 P, nem tették közzé, EU:C:2013:186, 32. pont).
- 23 Ennélfogva a magánhitelező kritériuma nem minősül csak valamely tagállam kérelmére alkalmazható kivételnek, amennyiben fennállnak a közös piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatás fogalmának az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésében meghatározott alkotóelemei. E kritérium ugyanis – amennyiben alkalmazható – azon elemek egyikét képezi, amelyeket a Bizottság az ilyen támogatás fennállásának megállapítása során köteles figyelembe venni (lásd ebben az értelemben: 2012. június 5-i Bizottság kontra EDF ítélet, C-124/10 P, EU:C:2012:318, 103. pont; 2013. március 21-i Bizottság kontra Buczek Automotive ítélet, C-405/11 P, nem tették közzé, EU:C:2013:186, 32. pont).
- 24 Következésképpen, amennyiben a magánhitelező kritériuma alkalmazhatónak tűnik, a Bizottság feladata, hogy az érintett tagállamot felhívja mindazon releváns információk szolgáltatására, amelyek lehetővé teszik a Bizottság számára annak ellenőrzését, hogy e kritérium alkalmazási feltételei teljesülnek-e (2013. március 21-i Bizottság kontra Buczek Automotive ítélet, C-405/11 P, nem tették közzé, EU:C:2013:186, 33. pont).
- 25 Először is a Bíróság ezen ítélkezési gyakorlatából következik, hogy amennyiben a magánhitelező kritériuma alkalmazhatónak tűnik, a Bizottság feladata, hogy megvizsgálja ezen eshetőséget, függetlenül attól, hogy előterjesztettek-e bármilyen, erre irányuló kérelmet.
- 26 Ennélfogva, amint a főtanácsnok az indítványának 72. és 76. pontjában hangsúlyozta, egyrészt semmi nem zárja ki azt, hogy a támogatás kedvezményezettje hivatkozhatson e kritérium alkalmazhatóságára, másrészt pedig, ha a kedvezményezett hivatkozik e kritériumra, a Bizottság feladata megvizsgálni annak alkalmazhatóságát, és adott esetben azt alkalmazni.
- 27 Másodszor a tagállam szubjektív szempontjának relevanciáját illetően hangsúlyozni kell, hogy – amint arra a főtanácsnok az indítványának 74. pontjában rámutatott – annak eldöntése során, hogy alkalmazandó-e a magángazdasági szereplő kritériuma, a kiindulási pontnak a tagállam fellépése gazdasági jellegének kell lennie, nem pedig annak, hogy e tagállam, szubjektív értelemben, miként kívánt eljárni, vagy milyen alternatív eljárási módokat vett számításba a szóban forgó intézkedés elfogadását megelőzően.
- 28 Mindenesetre a magánhitelező kritériuma annak megvizsgálására irányul, hogy a kedvezményezett vállalkozás nyilvánvalóan nem jutott volna-e hasonló könnyítésekhez az állami hitelezőéhez lehető legközelebbi helyzetben lévő olyan magánhitelezőtől, aki pénzügyi nehézségekkel küzdő adóstól próbálja visszakövetelni a neki járó összegeket (2013. január 24-i Frucona Košice kontra Bizottság ítélet, C-73/11 P, EU:C:2013:32, 72. pont), és ennélfogva, hogy e vállalkozás a rendes piaci feltételeknek megfelelő körülmények között is hozzájuthatott volna-e az állami források felhasználásával rendelkezésére bocsátott előnnyel azonos előnyhöz (2013. január 24-i Frucona Košice kontra Bizottság ítélet, C-73/11 P, EU:C:2013:32, 70. pont).

- 29 Márpedig ebből az következik, hogy a Bizottság által adott esetben elvégzendő vizsgálat nem szorítkozhat kizárólag azon választási lehetőségekre, amelyeket az illetékes hatóság ténylegesen figyelembe vett, hanem szükségképpen ki kell terjednie mindazon választási lehetőségre, amelyet egy magánhitelező ilyen helyzetben észszerűen számításba vett volna.
- 30 A Bizottság által a negyedik jogalap keretében hivatkozott érvelést illetően elegendő megállapítani, hogy a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor a megtámadott ítélet 247. pontjában megállapította, hogy mivel a magánhitelező kritériuma mint olyan alkalmazható, a Bizottság e kritérium alkalmazhatóságára tekintettel nem tehet különbséget a vitatott intézkedés különböző alternatívái szerint.
- 31 Ebből következik, hogy a második és negyedik jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

A vitatott határozat téves értelmezésére alapított, első jogalapról

A felek érvelése

- 32 A Bizottság az első jogalapja keretében azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen értékelte a vitatott határozatot, amikor a megtámadott ítélet 101–104. pontjában úgy ítélte meg, hogy ezen intézmény az említett határozatban úgy tekintette, hogy a magánhitelező kritériuma alkalmazható a jelen ügy tényállására.
- 33 Így a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy ugyanezen határozat (80) preambulumbekzdésének utolsó mondatából arra kell következtetni, hogy a magánhitelező kritériuma a jelen ügyben alkalmazható. Ezen értelmezési hiba kitűnik e határozat következő preambulumbekzdéseinek olvasatából. A (81) preambulumbekzdés ugyanis nem vonatkozik konkrétan e kritérium alkalmazási feltételeire, a (82) preambulumbekzdés az említett kritérium alkalmazhatóságát illetően elemzi konkrétan a helyzetet, a (83) preambulumbekzdés pedig, amint a (128)–(132) preambulumbekzdés is, arra a kérdésre vonatkozik, hogy e kritérium alkalmazható-e.
- 34 A Frucona Košice vitatja a Bizottság érvelésének megalapozottságát.

A Bíróság álláspontja

- 35 Mindenekelőtt meg kell állapítani, hogy a vitatott határozat nem mondja ki kifejezetten, hogy a magánhitelező kritériuma a jelen ügyben nem alkalmazható. Ellenkezőleg, alkalmazza e kritériumot, és kifejezetten erre alapozza a (139) és (140) preambulumbekzdésében tett megállapítást, miszerint a vitatott intézkedés állami támogatásnak minősül.
- 36 Ezt követően, amennyiben a Bizottságnak kétsége lett volna az említett kritérium alkalmazhatóságát illetően, emlékeztetni kell arra, hogy – amint a jelen ítélet 24. pontjából kitűnik – a Bizottságnak e tekintetben releváns információkat kellett volna kérnie a szlovák államtól, és ezen információkat átfogóan kellett volna értékelnie (lásd ebben az értelemben: 2012. június 5-i Bizottság kontra EDF ítélet, C-124/10 P, EU:C:2012:318, 86. pont). Márpedig a vitatott határozatban ilyen kérelemnek, illetve ilyen vizsgálatnak semmi nyoma.
- 37 Végül rá kell mutatni arra, hogy a Bizottság azt követően alkalmazta a magánhitelező kritériumát, hogy a vitatott határozat (84) és (86) preambulumbekzdésében jelezte, hogy a kedvezményezett arra hivatkozott, hogy a csődegyezségi ajánlat elfogadása nem minősül állami támogatásnak, mivel a felszámolási eljárás kevésbé előnyös lett volna a szlovák állam számára.
- 38 E körülmények között az első jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

A jogerő elvére és a kereseten túlterjedő határozathozatal tilalmának elvére alapított, harmadik jogalapról

A felek érvelése

- 39 A Bizottság azzal érvel, hogy a Törvényszék megsértette a jogerő elvét és a *ne eat iudex ultra petita partium* elvét, amikor a megtámadott ítélet 123–126. pontjában megállapította, hogy a Bíróság a 2013. január 24-i Frucona Košice kontra Bizottság ítéletében (C-73/11 P, EU:C:2013:32) hallgatólagosan, de szükségképpen megállapította, hogy a magánhitelező kritériuma a jelen ügy tényállására alkalmazható, és hogy ennél fogva a vitatott határozat Bizottság által javasolt értelmezésének elfogadása sértené a jogerő elvét.
- 40 A Frucona Košice vitatja a Bizottság érvelését.

A Bíróság álláspontja

- 41 Mivel a harmadik jogalap a Törvényszék határozatát alátámasztó mellékes érvelésre irányul, amely határozat szerint a magánhitelező kritériuma alkalmazható a jelen ügy tényállására, és mivel a Törvényszék e határozatát kifogásoló első, második és negyedik jogalap mint megalapozatlan elutasításra került, a harmadik jogalapot mint hatástalant el kell utasítani.

A magánhitelező kritériumának alkalmazására, valamint a Bizottság alapos és pártatlan vizsgálat elvégzésére vonatkozó kötelezettségére alapított, ötödik és hatodik jogalapról

A felek érvelése

- 42 Ötödik jogalapja keretében a Bizottság először is előadja, hogy a magánhitelező kritériuma azzal jár, hogy a Bizottságnak meg kell határoznia a hatóság szubjektív szempontját, és azt össze kell hasonlítani azzal a szemponttal, amelyet egy magánhitelező ugyanezen körülmények között követett volna. E tekintetben a Bíróság ítélkezési gyakorlatából következik, hogy kizárólag az e hatóság döntése meghozatalának időpontjában rendelkezésre álló információk és előrelátható fejlemények relevánsak.
- 43 A Bizottság ebből arra következtet, hogy az érintett tagállamnak kell bizonyítania, hogy döntésének meghozatalakor valóban figyelembe vette ezen információkat és fejleményeket, amelyeknek összehasonlíthatóknak kell lenniük azon információkkal és fejleményekkel, amelyek ismeretére egy magánhitelezőnek is szüksége lett volna ugyanezen döntés meghozatala előtt.
- 44 A Bíróság ítélkezési gyakorlatából ugyanis az következik, hogy a magánhitelező kritériumának alkalmazása kizárja, hogy e magánhitelező esetleg véletlenszerűen, és nem a helyzet teljes ismeretében járt el, mivel ezen ítélkezési gyakorlat szerint az adott előny nyújtását követően elvégzett gazdasági értékelések, az érintett tagállam által végrehajtott befektetés tényleges jövedelmezőségének visszamenőleges megállapítása vagy a ténylegesen lefolytatott eljárás megválasztásának utólagos igazolásai nem lehetnek elegendők.
- 45 Ugyanakkor ez nem jelenti azt, hogy az érintett felek nem szolgálhatnak hasznos információkkal vagy adatokkal annak érdekében, hogy a Bizottság számára egyértelművé tegyék például a szóban forgó intézkedés jellegét és tárgyát, hátterét vagy a követett célkitűzést. Azonban e feleknek nem feladata az, hogy az érintett tagállam által a döntésének meghozatalakor ténylegesen elvégzett értékelést a saját értékelésükkel váltsák fel, ahogyan nem a Bizottság feladata az, hogy hivatalból rekonstruálja egy mintaszerű, észszerű és teljeskörűen tájékozott hipotetikus magánhitelező magatartását.

- 46 A Bizottsághoz benyújtott információk – az érintett tagállam által hivatkozott információkon kívül – annak bizonyítására irányulhatnak, hogy az e tagállam által ténylegesen figyelembe vett információk alapján valamely magánhitelező ugyanígy járt volna-e el, vagy sem. Ezen információk azonban nem irányulhatnak arra, hogy a meghozott döntést olyan információkra és adatokra hivatkozva igazolják, amelyeket az érintett tagállam nem vett ténylegesen figyelembe.
- 47 Másodszor a Bizottság rámutat arra, hogy a Törvényszék, amikor a megtámadott ítélet 137. pontjában megfogalmazta a vizsgálati kritériumát, elmulasztotta ezen intézmény vizsgálati kötelezettségét az ez utóbbi rendelkezésére álló releváns adatokra korlátozni. E mulasztás következtében a Törvényszék a megtámadott ítélet 201. pontjában megállapította, hogy a Bizottságnak meg kellett volna próbálnia további információkat beszereznie annak érdekében, hogy a közigazgatási eljárás iratanyagából következtetés útján levont megállapításait ellenőrizze és alátámassza.
- 48 Az említett 201. pontban a Törvényszék így egy olyan új követelményt állított, miszerint a Bizottságnak rekonstruálnia kell a mintaszerű, észszerű és teljeskörűen tájékozott hipotetikus magánhitelező magatartását, felkutatva valamennyi „elképzelt” adatot és információt, amely követelmény ellentétes magával a magánhitelező kritériumának alapjául szolgáló filozófiával, azaz a hatóság által a döntésének időpontjában követett szubjektív szempont értékelésével.
- 49 A Bizottság szerint a megtámadott ítélet 137. és 180–213. pontja így egyrészt azon a téves megfontoláson alapul, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlata arra kötelezi a Bizottságot, hogy végezze el a felszámolási eljárás előnyeinek és hátrányainak objektív és teljes elemzését, nem pedig arra, hogy a hatóság szubjektív helyzetére alapított elemzést végezzen, másrészt pedig a vitatott határozat téves értelmezésén alapul, abban az értelemben, hogy e határozatból állítólag kiténik, hogy ezen intézmény elvégzett ilyen elemzést.
- 50 Harmadszor a Bizottság rámutat arra, hogy a vitatott határozat a Frucona Košice eszközeinek 2004. június 17-i állapotán alapul, és hogy a Törvényszék szerint a Bizottság az említett eszközök értékesítési együttműködés meghatározását illetően jogosan nem fogadta el az E.-jelentés módszerét. Mindazonáltal, mivel a helyi adóhatóság a csődegyezségi ajánlat elfogadására vonatkozó döntésének meghozatalakor kizárólag e gazdasági információkkal rendelkezett, e ténybeli megállapítások logikus következménye az, hogy egy, kizárólag ezen információkkal rendelkező magánhitelező nem egyezett volna bele a csődegyezésbe. Amennyiben ugyanis e magánhitelező további információkat kért volna, nem fogadta volna el a csődegyezségi ajánlatot.
- 51 A Bizottság úgy véli, hogy tekintettel arra, hogy kizárólag azon információkra és adatokra tekintettel kellett elvégeznie a vizsgálatát, amelyek ténylegesen az állami hitelező birtokában voltak, vagy amelyek köztudomásúak voltak, a közigazgatási eljárás iratanyaga mindenesetre érvényesen alátámasztotta azon következtetését, hogy valamely magánhitelező nem egyezett volna bele a csődegyezésbe. A Törvényszék ugyanis nem jelölt meg egyetlen olyan további elemet sem, amely releváns lett volna a tényállás idején, és amelyet a Bizottság elmulasztott volna figyelembe venni.
- 52 Ennélfogva a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 186. és 235. pontjában kimondta, hogy az iratanyag adatai nem támasztják alá a jogilag megkövetelt módon és egyértelműen a Bizottság által annak kapcsán levont következtetéseket, hogy az eszközök felszámolás keretében történő értékesítéséből származó bevételt 435 millió SKK-ra (hosszvetőleg 14,5 millió euró) becsülte. A Bizottság hozzáteszi, hogy a Törvényszék nem jelöli meg a Bizottság által szolgáltatandó bizonyítékok terjedelmét, sem azt, hogy úgy véli-e, hogy e követelmény arra kötelezte a Bizottságot, hogy egyértelműen bizonyítsa, hogy az értékesítésből mekkora bevétel származott volna.

- 53 Negyedszer a Bizottság azzal érvel, hogy az általa feltárt, több szempontból is téves jogalkalmazás miatt a Törvényszéknek a felszámolási eljárás időtartamára, valamint az adóvégrehajtási eljárásra vonatkozó értékelése is hibás. Ezen értékelések ugyanis ugyanazon a hibás kritériumon, valamint a Frucona Košice eszközeinek értékesítéséből származó bevétel Bizottság általi értékelésének elutasításán alapulnak.
- 54 Hatodik jogalapja keretében a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a megtámadott ítélet 191–195. pontja úgy értelmezhető, hogy azok azt róják a Bizottság terhére, hogy megsértette az alapos és pártatlan vizsgálat elvégzésére vonatkozó kötelezettségét. Amennyiben ezen értelmezés helyes, a Bizottság azzal érvel, hogy a Törvényszék hibásan állapította meg e kötelezettség terjedelmét, és túl nagy terhet rótt a Bizottságra.
- 55 E tekintetben a Bizottság rámutat arra, hogy a megtámadott ítélet 187. és 191. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy a Bizottság helyesen járt el akkor, amikor kétségbe vonta az E.-jelentés bizonyító erejét, és a Frucona Košice által előadott, illetve ez utóbbi által nem vitatott adatokból vont le következtetéseket. A Törvényszék ezt követően úgy döntött, hogy elmarasztalja a Bizottságot azért, mert az nem kért további információkat a Bizottság által ezen adatokból levont következtetések ellenőrzése és alátámasztása érdekében, anélkül hogy kifejtette volna, hogy ezen intézmény adott esetben milyen további adatokat kérhetett volna.
- 56 A Bizottság olyan elemekre alapította értékelését, amelyekkel ezen időpontban ténylegesen rendelkezett, és úgy ítélte meg, hogy alapul veheti a független jelentéseken alapuló, a kedvezményezett által meghatározott összeget, amelyet az adóhatóság is elfogadott, anélkül hogy további jelentések benyújtását kérné. Mindenesetre egy állami hitelező nem fogadta volna el azt, hogy adósa ne támassza alá kellően az azon eszközök értékére vonatkozó becslését, amelyeket garanciaként ajánl fel annak érdekében, hogy haladékot kapjon adótartozásának megfizetésére. A jelen ügyben a helyi adóhatóság saját maga állapította meg ezen eszközök értékét, amint ez az adósság megfizetésére haladékot nyújtó határozatból kitűnik.
- 57 A Frucona Košice vitatja a Bizottság érvelését.

A Bíróság álláspontja

- 58 Előzetesen rá kell mutatni arra, hogy az ötödik és a hatodik jogalap lényegében arra vonatkozik, hogy a magánhitelező kritériumával kapcsolatos mérlegelések elvégzésekor a Bizottságot terhelő vizsgálati kötelezettség olyan terjedelmű-e, mint ahogyan azt a Törvényszék a vitatott határozatnak a felszámolási eljárásra és az adóvégrehajtási eljárásra vonatkozó részeinek vizsgálatakor megállapította.
- 59 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatának megfelelően a magánhitelező kritériumának alkalmazásakor a Bizottság feladata olyan átfogó mérlegelés lefolytatása, amely figyelembe veszi az adott ügyben releváns minden olyan adatot, amely lehetővé teszi számára annak eldöntését, hogy a kedvezményezett vállalkozás egy magánhitelezőtől nyilvánvalóan nem jutott volna-e hasonló könnyítésekhez (lásd ebben az értelemben: 2013. január 24-i Frucona Košice kontra Bizottság ítélet, C-73/11 P, EU:C:2013:32, 73. pont; 2013. március 21-i Bizottság kontra Buczek Automotive ítélet, C-405/11 P, nem tették közzé, EU:C:2013:186, 47. pont).
- 60 E tekintetben egyrészt relevánsnak kell tekinteni minden olyan információt, amely nem elhanyagolható módon befolyásolhatja a megfelelően körültekintő és gondos, az állami hitelezőéhez lehető legközelebbi helyzetben lévő olyan magánhitelező döntéshozatali folyamatát, aki fizetési nehézségekkel küzdő adóstól próbálja visszakövetelni a neki járó összegeket (2013. január 24-i Frucona Košice kontra Bizottság ítélet, C-73/11 P, EU:C:2013:32, 78. pont; 2013. március 21-i Bizottság kontra Buczek Automotive ítélet, C-405/11 P, nem tették közzé, EU:C:2013:186, 54. pont).

- 61 Másrészt a magánhitelező kritériumának alkalmazása szempontjából csak az ezen döntés meghozatalának időpontjában rendelkezésre álló adatok és előrelátható fejlemények relevánsak (lásd ebben az értelemben: 2012. június 5-i Bizottság kontra EDF ítélet, C-124/10 P, EU:C:2012:318, 105. pont).
- 62 Összetett gazdasági értékelést követel meg azon kérdés Bizottság általi vizsgálata, hogy meghatározott intézkedések állami támogatásnak minősíthetők-e amiatt, hogy a hatóságok állítólag nem ugyanúgy jártak el, mint egy magánhitelező (2013. január 24-i Frucona Košice kontra Bizottság ítélet, C-73/11 P, EU:C:2013:32, 74. pont; 2013. március 21-i Bizottság kontra Buczek Automotive ítélet, C-405/11 P, nem tették közzé, EU:C:2013:186, 48. pont).
- 63 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottság által az állami támogatások területén végzett összetett gazdasági értékelések felett az európai uniós bíróságok által gyakorolt felülvizsgálat keretében az uniós bíróság a Bizottság gazdasági jellegű értékelését nem helyettesítheti a sajátjával (2013. január 24-i Frucona Košice kontra Bizottság ítélet, C-73/11 P, EU:C:2013:32, 75. pont; 2013. március 21-i Bizottság kontra Buczek Automotive ítélet, C-405/11 P, nem tették közzé, EU:C:2013:186, 49. pont).
- 64 Az uniós bíróságnak mindazonáltal nem csupán a hivatkozott bizonyítékok tárgyi valóságát, megbízhatóságát és koherenciáját kell vizsgálnia, hanem azt is ellenőriznie kell, hogy e bizonyítékok tartalmazzák-e az adott összetett helyzet értékeléséhez figyelembe veendő összes releváns adatot, és alátámasztják-e a belőlük levont következtetéseket (2013. január 24-i Frucona Košice kontra Bizottság ítélet, C-73/11 P, EU:C:2013:32, 76. pont; 2013. március 21-i Bizottság kontra Buczek Automotive ítélet, C-405/11 P, nem tették közzé, EU:C:2013:186, 50. pont).
- 65 A jelen ügyben először is a Bizottság által az ötödik és a hatodik jogalap keretében előadott érvelést kell megvizsgálni, amely a megtámadott ítéletnek a felszámolási eljárásra vonatkozó része ellen irányul.
- 66 E tekintetben először is el kell utasítani a Bizottság arra alapított érveit, hogy első lépésben meg kell határozni az illetékes hatóság szubjektív szempontját, majd e hatóság magatartását össze kell hasonlítani egy hipotetikus magánhitelező magatartásával, mivel ezen érvelés relevanciája a második és a negyedik jogalap vizsgálata keretében már elutasításra került, ugyanis ezen érvelés a magánhitelező kritériuma tartalmának téves felfogásán alapul.
- 67 Másodsor, amennyiben a Bizottság azt rója a Törvényszék terhére, hogy a Törvényszék – különösen azáltal, hogy elmulasztotta ezen intézmény vizsgálati kötelezettségét az ez utóbbi rendelkezésére álló releváns adatokra korlátozni – olyan új követelményt állított, amely túl nagy terhet ró a Bizottságra, és amely szerint ez utóbbinak fel kell kutatnia valamennyi „elképzelhető” adatot és információt, meg kell állapítani, hogy a Bizottság érvelése a megtámadott ítélet téves értelmezésén alapul.
- 68 E tekintetben mindenekelőtt rá kell mutatni arra, hogy a Törvényszék különösen a megtámadott ítélet 134–137. pontjában jelezte, hogy a magánhitelező kritériumát a szóban forgó hatóság helyzetéhez lehető legközelebb álló magánhitelező helyzetéhez viszonyítva kell értékelni.
- 69 Ezt követően a Törvényszék a megtámadott ítélet 138–143. pontjában kifejtette, hogy szerinte milyen elvek szabályozzák a Bizottságra háruló bizonyítási terhet, és ezzel összefüggésben rámutatott azon elemekre, amelyeket ezen intézménynek adott esetben be kell szereznie és figyelembe kell vennie a vizsgálata során, valamint rámutatott a Bizottság vizsgálati kötelezettségének az uniós bíróságok ítélkezési gyakorlatában kialakított általános korlátaira.
- 70 E tekintetben emlékeztetni kell továbbá arra, hogy az uniós bíróságnak az állami támogatással kapcsolatos határozat jogszerűségét azon információk alapján kell megítélnie, amelyek a határozat meghozatalakor a Bizottság rendelkezésére állhattak (2010. szeptember 2-i Bizottság kontra Scott ítélet, C-290/07 P, EU:C:2010:480, 91. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 71 Márpedig azok az információk, amelyek a Bizottság „rendelkezésére állhattak”, magukban foglalják azokat az információkat, amelyek relevánsnak tűntek a jelen ítélet 59–61. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlatnak megfelelően elvégzendő értékeléshez, és amelyek benyújtását kérhette volna a Bizottság a közigazgatási eljárás során.
- 72 Végül a megtámadott ítélet 171–178. pontjában a Törvényszék emlékeztetett arra, hogy ítélkezési gyakorlata szerint a Bizottságot egyáltalán nem terheli arra vonatkozó általános kötelezettség, hogy külső szakértők segítségét vegye igénybe, és ennek alapján elutasította a Frucona Košice azon állításait, miszerint ezen intézménynek új külső szakvéleményeket kellett volna beszereznie.
- 73 Márpedig a megtámadott ítélet 180–213. és 235. pontja, amely pontokra irányulnak a Bizottságnak a jelen ítélet 64. pontjában említett kifogásai, nem von maga után a Bíróság ítélkezési gyakorlatával összeegyeztethetetlen új követelményeket, amennyiben e pontokat a Törvényszék által felidézett e jogi összefüggések fényében értelmezzük.
- 74 Így a megtámadott ítélet 185. pontjában tett azon ténybeli megállapítás, miszerint a Bizottság a közigazgatási eljárás iratanyagának adataiból történő levezetés útján határozta meg az értékesítési együttthatókat, továbbá nem folytatott le semmilyen módszertani vagy gazdasági elemzést, és nem kért olyan további információkat, amelyek az ezen adatokból általa levont következtetések ellenőrzésére és alátámasztására irányultak volna, nem értelmezhető úgy, hogy olyan követelményt foglal magába, amely túllép a Törvényszék által a megtámadott ítélet 138–143. pontjában felidézett elvek szerinti követelményeken, vagy amely összeegyeztethetetlen lenne a jelen ítélet 59. és 60. pontjában kifejtett követelményekkel.
- 75 A Törvényszéknek a megtámadott ítélet 186., 196., 200. és 201. pontjában szereplő ténybeli értékeléseit illetően, amelyek szerint a közigazgatási eljárás iratanyagának adatai nem támasztották alá a jogilag megkövetelt módon az értékesítési együttthatók Bizottság általi megállapítását, és hogy ennél fogva a Bizottságnak további információkat kellett volna beszereznie következtetéseinek alátámasztása érdekében, ezen értékelések egyáltalán nem lépik át a jelen ítélet 64. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlat értelmében a nyilvánvaló mérlegelési hiba Törvényszék által elvégzendő bírósági felülvizsgálatának határait, és nem tekinthetők úgy sem, hogy azok olyan követelményt tartalmaznának, amely összeegyeztethetetlen lenne a jelen ítélet 59. és 60. pontjában kifejtett elvekkel.
- 76 Azzal kapcsolatban, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 186. pontjában kimondta, hogy a közigazgatási eljárás iratanyaga adatainak nem csupán a jogilag megkövetelt módon, hanem ezenkívül egyértelműen is alá kell támasztaniuk a Bizottság által levont következtetéseket, elegendő rámutatni arra, hogy a megtámadott ítélet 187–201. pontjából kitűnik, hogy mindenesetre a Törvényszék az értékelése során nem vett figyelembe ilyen követelményt, és arra még csak nem is utalt a megtámadott ítélet 196., 200., 201. és 235. pontjában szereplő megfontolások keretében.
- 77 Amint ugyanis arra a főtanácsnok az indítványának 125. és 131. pontjában rámutatott, a Törvényszék a megtámadott ítélet 191–195., 198. és 199. pontjában csupán rámutatott a vitatott határozat belső ellentmondásaira, és csupán azt a ténybeli megállapítást tette, hogy a közigazgatási eljárás iratanyagában szereplő egyetlen adat sem alkalmas arra, hogy magyarázattal szolgáljon a Bizottság által megállapított értékesítési együttthatókkal kapcsolatban.
- 78 Ennél fogva a Bizottság állításával ellentétben a Törvényszék nem alkalmazott téves jogi kritériumot. Ebből következik, hogy a Bizottság állításait mint részben hatástalanokat, részben pedig megalapozatlanokat el kell utasítani.
- 79 Másodszor, amennyiben a Bizottság azzal érvel, hogy az általa feltárt, több szempontból is téves jogalkalmazás miatt a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 223–235. pontjában szereplő, a felszámolási eljárás időtartamára vonatkozó értékelése, valamint az ezen ítélet 277–284. pontjában

szereplő, az adóvégrehajtási eljárásra vonatkozó értékelése is hibás, elegendő megállapítani, hogy mivel a Bizottság állításainak vizsgálata alapján semmilyen téves jogalkalmazás nem állapítható meg, ezen érvelést mint megalapozatlant el kell utasítani.

- 80 Egyébiránt a Törvényszék a megtámadott ítélet 279., 282. és 283. pontjában megállapította, hogy a Bizottság először is elmulasztott tájékozódni az adóvégrehajtási eljárás előrelátható időtartamáról, továbbá elmulasztotta figyelembe venni, hogy ezen eljárást félbeszakíthatja a felszámolási eljárás megindítása, végül pedig elmulasztott tájékoztatást kérni azzal kapcsolatban, hogy egy ilyen eljárás milyen költségekkel járhat.
- 81 Márpedig az ilyen megfontolások, mivel olyan információkra vonatkoznak, amelyeket egy megfelelően körültekintő és gondos, a helyi adóhatóság helyzetével összehasonlítható helyzetben lévő magánhitelező nem hagyhatott volna eleve figyelmen kívül, önmagukban alkalmasak arra, hogy igazolják a Törvényszék azon megállapítását, miszerint a Bizottság nem vette figyelembe valamennyi releváns információt (lásd ebben az értelemben: 2013. január 24-i Frucona Košice kontra Bizottság ítélet, C-73/11 P, EU:C:2013:32, 77., 78. és 81. pont).
- 82 Egyébiránt a jelen ítélet 69–84. pontjából következik, hogy a Bizottság állításával ellentétben a megtámadott ítéletből kitűnik, hogy a Törvényszék a jogilag megkövetelt módon kifejtette egyrészt az ezen intézményt terhelő vizsgálati kötelezettség terjedelmét, másrészt pedig azt, hogy az említett intézmény milyen további adatokat kérhetett volna.
- 83 Ebből következik, hogy az ötödik és a hatodik jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.
- 84 Mivel a Bizottság által a fellebbezésének alátámasztására felhozott összes jogalapot el kell utasítani, a fellebbezést teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

- 85 A Bíróság eljárási szabályzata 184. cikkének (2) bekezdése alapján, ha a fellebbezés megalapozatlan, a Bíróság határoz a költségekről.
- 86 E szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése alapján, amelyet annak 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 87 A Bizottságot, mivel pervesztes lett, a Frucona Košice kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

- 1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.**
- 2) A Bíróság az Európai Bizottságot kötelezi a költségek viselésére.**

Aláírások

i — A jelen szöveg 26. pontjában az első elektronikus közzétételt követően nyelvi módosítás történt.